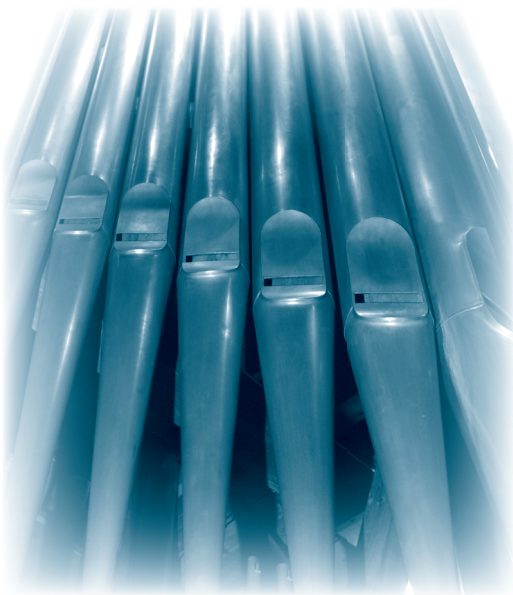

Trebinje

KATEDRALA DOBILA ORGULJE

Trebinjska je katedrala 2007. godine dobila klasične orgulje, zahvaljujući dobroti svećenika Wolfganga Görla, župnika župe sv. Ruperta – Gerolfing kod Ingolstadta u Bavarskoj i njegovih vjernika. Orgulje su elektro-pneumatskog sustava, a izradilo ih je poduzeće Eischstätter Orgelbau iz Bittnera 1954. godine kao Opus 235.

Orgulje imaju dva manuala, pedalu sa slobodno stojećim sviraonikom te 24 registra: *Quintade* 16', *Prinzipal* 8', *Violflöte* 8', *Oktave* 4', *Rohrflöte* 4', *Blockflöte* 2', *Mixtur* 1 1/3', *Krummhorn* 8' (za I. Manual), *Holzgedackt* 8', *Salizional* 8', *Prinzipal* 4', *Spitzflöte* 4', *Sifflöte* 2', *Gemshorn* 1 1/3', *Quinte* 1 1/3', *Sc-*

harf 1', *Trompete* 8' (za II. Manual), *Subbass* 16', *Zartbass* 16', *Oktavbass* 8', *Ge-decktbass* 8', *Choralbass* 4', *Flachflöte* 2' i *Posaune* 16' (za pedalu). Imaju također *Normalkoppeln*, koji spaja *Manuale* u paraleli i *Koppeln*, koji spaja *Manuale* na oktavu više (II-I ober) i na oktavu dublje (II-I unter). Na odgovarajućem mjestu ugrađeno je dugme koje isključuje registre (*Auslöser*) i jezičnjake (*Zungenabsteller*) te *Crescendo* i *Decrescendo*.

Iz navedenih podataka može se zaključiti da je riječ o orguljama velikih mogućnosti, s kojima će župnik mr. don Ante Luburić i župljani biti nedvojbeno zadovoljni.

Niko Luburić

Rijeka

VREDNOVANJE I NJEGOVANJE CRKvene BAŠTINE

U organizaciji Povjerenstva za crkvenu glazbu Riječke nadbiskupije kojeg vodi mr. Andrejka Srdoč, u subotu 15. ožujka, organiziran je seminar na temu *Vrednovanje i njegovanje crkvene baštine*, koji je održao vlč. Miroslav Martinjak, skladatelj, profesor i predstojnik Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu.

U iscrpnom predavanju okupljeni voditelji crkvenih zborova, orguljaši i pjevači upoznati su s time što spada u crkvenu baštinu, može li se danas stvoriti baština te kako postupati da liturgijska glazba bude doista službenica liturgije.

Danas je uočljiva duhovna kriza ne samo u hrvatskoj Crkvi, nego i u cijeloj Europi. No, ipak, osjeća se žed za duhovnim. U toj situaciji crkvena glazba ima veliku šansu. Kroz povijest je poznato kako su se mnogi obratili zahvaljujući crkvenoj glazbi, poput sv. Augustina.

U današnjoj suvremenoj crkvenoj glazbi uočavamo dvije struje: neki zagovaraju tradiciju inspiriranu kultom i Biblijom, a drugi, koji su prekinuli s tradicijom, osobito mladenačka glazba, inspiriraju se na nekim drugim izvorima.

U 19. st. *breve* pape Pija IX. *Multum ad movendos animos* uvodi red u crkvenu glazbu i službenu brigu za nju. Najljepše o tome izrekao je II. vatikanski koncil u svojoj konstituciji o svetoj liturgiji. Ta briga traje i do danas, ali ovisi o pojedinoj mjesnoj Crkvi. U Hrvatskoj nemamo ni jedan dokument o crkvenoj glazbi od vremena kardinala Šepera. On je 1964. godine u dokumentu o crkvenoj glazbi izrekao da se u liturgiji ne može pjevati ništa što nije prethodno odobreno.

U crkvenu baštinu pripadaju: gregorijansko pjevanje, pučka popijevka, stare i nove višeglasne popijevke (polifonija) te orguljaška djela namijenjena liturgiji.

Katolička Crkva ima bogatu, vrlo staru baštinu gregorijanskog pjevanja, iz koje je uvijek crpila snagu, inspiraciju i kreativnost, veličanstvena renesansna polifonija niknula je na korijenima gregorijanske, a i pučka popijevka ogledala se u gregorijansku estetiku.

Na II. vatikanskom koncilu višeglasna sveta glazba je preporučena da se njeguje i štuje samo ako odgovara duhu liturgijskoga čina. Pučka popijevka pojavljuje se u 17. st., a inspirira se na biblijskim tekstovima i pučkim pobožnostima. II. vatikanski koncil uvrštava ju u blago svete glazbe namijenjeno pučkom vjerničkom pjevanju i preporučuje da se brižno njeguje da bi »glasovi vjernika mogli odzvanjati u pobožnim i svetim vježbama«. Hrvatska obiluje pučkim popijevkama za razne prigode, blagdane i svetkovine.

Danas u crkvenoj glazbi veliki problem su tzv. mladenačka stremljenja,